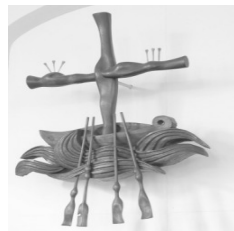

Vánoční sborový dopis

Českokobratrského evangelického sboru

v Praze 5 – Radotíně.

prosinec 2025

Jak se žije bílým daňkům?

Nedaleko od nás, v těsném sousedství hostivařské hájovny, jsem při jedné listopadové procházce objevil nejstarší zookoutek v Praze, který zhruba před deseti lety prošel rozsáhlou rekonstrukcí. Jmenuje se Divoká zahrada. Podle cedule u vstupní brány funguje už od roku 1970 a je podstatně menší než průměrná zoo, zato má proti ní jednu významnou zvláštnost. Stará se totiž o zraněná a nemocná zvířata, která by ve volné přírodě neměla šanci přežít. Hned u vchodu nás zaujme zatopený lom

srdcovitého tvaru, u kterého hnízdí různé druhy vodního ptactva, jako jsou labutě, husy a kachny. To nejzajímavější nás ale čeká teprve na vyhlídkovém okruhu, kde narazíme nejprve na mufloní rodinku a pak na stádo vzácných bílých daňků, které sem bylo přivezeno teprve nedávno z jiných podobných zookoutků v okolí hlavního města. Od něj jsem nemohl odtrhnout oči a prohlížel si je ze všech stran gabionového oplocení, jehož částí je i největší hmyzí hotel v České republice, dokud se mi skrz úzké průhledy v něm nepovedlo pořídít několik použitelných záběrů. Krasavec na obrázku se za celou dobu skoro nepohnul, nanejvýš občas

lehce pootočil hlavou a působil skoro jako zjevení z jiného světa. Při pohledu na něj jsem se nemohl ubránit myšlence na blížící se advent a Vánoce.

Nejsem si úplně jistý, co tu asociaci vyvolalo. Možná to byla jeho bílá barva a nostalgie po „Vánocích bílých“, jak se zpívá v jedné známé písni. Nebo snad jeho mohutné paroží, které mi připomnělo onoho známého soba s červeným nosem, kterého prý zapřáhl Santa Claus do čela svého spřežení. Ale možná to bylo něco úplně jiného: vědomí, že se pravděpodobně jedná o nemocné nebo zraněné zvíře, ačkoli to na něm nebylo ani v nejmenším znát. Nebo to mohlo být ještě jinak: kvůli svému výraznému zbarvení je bílý daněk v přírodě velmi nápadný a těžko se ukryje před predátory. Nemuselo se tedy nutně jednat o žádnou nemoc nebo zranění – pouze o zranitelnost. Jen díky péči všímavých lidí může takové zvíře přežít v zookoutku a rozdávat trochu radosti dětským i dospělým návštěvníkům.

Na druhém obrázku je mládě stejného druhu, zvané daňče. Jestliže i dospělé kusy bílých daňků jsou v přírodě zranitelné, co teprve mláďata? Jejich bezbrannost a křehkost je patrná na první pohled. Svým zbarvením připomínají sněhové vločky a tím se stávají jakýmsi podobenstvím současných lidských mláďat. Dospělí lidé se totiž umějí k mláďatům a dalším zranitelným jedincům svého druhu chovat nejen jako ochránci, ale také jako predátoři. Ochránit je spolehlivě před těmi druhými nikdo nedovede. Lidská mláďata není možné zavřít do nějakého zookoutku a nepouštět je ven, aby jim náhodou někdo neublížil. Přicházejí do světa plného nebezpečí, přičemž v některých jeho částech je v tuto chvíli, na sklonku roku 2025, nesrovnatelně nebezpečněji než u nás.

Do tohoto nebezpečného světa přišel kdysi také syn židovské dívky Marie, který dostal od anděla jméno Ježíš. Zranitelné lidské mládě, kterému od první chvíle lidští predátoři usilovali o život. Nakonec se dožil alespoň takového věku, aby z Boží vůle zdárně naplnil své poslání. On ví, jak se žije bílým daňkům a všem ostatním zranitelným Božím tvorům. Ve všech nebezpečích zůstává s námi. To si chceme připomínat i o letošním adventu a Vánocích.

Tomáš Adámek, radotínský presbyter

a letos nově zvolený farář ve Škvorci a Praze-Uhříněvsi

Slovo k přátelům farního sboru ČCE v Praze – Radotíně

Držíte v rukou náš dopis a náš srdečný pozdrav v tomto vánočním čase. Přejeme Vám pokojné a radostné Vánoce!

Chceme Vás také informovat, že evangelická farnost v dolním „Poberouní“ je stále plná života, i když se nás neschází tolik jako před 101 lety, kdy byl náš sbor založen jako rostoucí kazatelská stanice. Stále se zvěstuje evangelium Ježíše Krista. Konají se nedělení bohoslužby. Vysluhují se svátosti – křty a večeře Páně. Konají se svatby a důstojná rozloučení se zesnulými. Máme nové webové stránky, pořádáme výlety, festivaly a staráme se o potřebné (spolupráce s potravinovou bankou apod). V Polsku mají historické úsloví: Polska jeszcze nie zginęła! Tedy Polsko ještě nezaniklo! Totéž můžeme říci o nás v Radotíně. Ne, ani my jsme ještě nezanikli!

Naopak žijeme! A rádi bychom Vás chtěli přizvat k našemu dílu, které k životu patří. Nechceme na prvním místě Vaše peníze. Chceme na prvním místě, abyste se i Vy alespoň maličko zapojili do práce na vinici Páně. Žijeme na tomto světě před tváří Boží a jednou se před ním ukážeme všichni a budeme skládat účty.

Prosíme o Vaše zapojení. Modlitební, finanční, nebo jakékoliv jiné. Zveme Vás srdečně mezi nás. Přijďte se podívat, jak pomalými krůčky vylepšujeme náš kostel a snažíme se vytvářet z evangelického prostoru místo, kde lidé budou vnímat Boží přítomnost. Nezůstávejte stranou a přidejte se k nám.

Rádi Vás uvidíme. Budete vždy srdečně vítáni!

Petr Špirko, farář, i celé staršovstvo

Evangelické partnerství přes hranice

Z pozvání a účasti zástupců evangelického sboru v bavorském Burglengenfeldu na oslavách loňského výročí 100. ustavení kazatelské stanice v Radotíně se postupně zrodilo dělné a srdečné partnerství, které neslo své plody i v roce 2025. Vyvrcholením aktivit v letošním roce byla třídní návštěva třicetileté delegace bratří a sester z Burglengenfeldu v Radotíně v květnu t.r.. Naši bavorští přátelé s námi oslavili česko – německou nedělní bohoslužbu, nemálo času bylo věnováno plánům další spolupráce (např. realizace společného projektu k oslovení „mimocírkevní“ společnosti obou partnerských měst, Radotína a Burglengenfeldu) a naštěstí zbylo i dost času na vzájemné „lidské“ poznávání. K němu přispěla i celodenní návštěva historického centra Prahy, věnovaná m.j. památkám českého reformačního hnutí.

V roce 2026 jsou naopak členové našeho sboru zváni k návštěvě Burglengenfeldu. Mělo by jít o cestu po výtce pracovní, věnované konkrétní přípravě společných projektů ke květnovému Dni Evropy. Cesta je proto (předběžně) plánovaná již na březen. Počet členů naší delegace není zásadně limitován, předpokladem je jen dostatečná znalost němčiny (nebo angličtiny) a ochota se podílet na přípravě společných projektů. Zájemci hlase se!

Jan Přikryl

Po stopách české reformace

Přesně na přelomu letošního jara a léta, 21. června, zorganizoval náš sbor první výlet ze zamýšleného delšího cyklu zájezdů **„Po stopách české reformace“**. V záběru tohoto cyklu jsou a budou jak památky husitského hnutí, tak Jednoty bratrské nebo České konfese, jejíž 550. výročí jsme si letos připomínali.

Stejně tak bychom rádi věnovali pozornost vzkříšení reformačních církví mezi rokem 1781 (Toleranční patent) a rokem 1861 (Protestantský patent, zajišťující plnou svobodu vyznání).

Prvním cílem červnové autobusové exkurze se stal Brandýs nad Orlicí – poslední místo pobytu Jana Amose Komenského v Čechách před odchodem do exilu. Dále byl v plánu Kunvald, kde byl v roce 1457 založen první sbor Jednoty bratrské a kde se v historickém roubeném domě „Na sboru“ nabízí expozice o jejím založení a historii. Poté zamířila výprava do Neratova, unikátního místa úspěšného, dlouhodobého charitativního projektu (obnova poutního kostela, chráněné dílny atd.), z něhož účastníci zájezdu zvláště ocenili oběd v restauraci s minipivovarem. Posledním cílem se pak stal zámek v Rychnově nad Kněžnou. Zájezdu se zúčastnilo 35 osob, z cirká jedné třetiny z radotínského evangelického sboru, zbytek tvořili občané Radotína a okolí, k nimž se informace o akci dostala prostřednictvím plakátů či odkazu v radotínských novinách. Většina z nich projevila zájem o účast i na pokračování výše zmíněného cyklu.

A pokračování bylo 11. října! Autobus tentokrát zamířil na Vysočinu a do Jižních Čech. Konkrétně šlo o Velkou Lhotu u Dačic, kde se zachoval unikátní soubor dvou reformačních kostelů s farou. O vzniku a dalších osudech této (nejen stavební) rarity poutavě pohovořil místní pan farář ThDr. Petr Melmuk z Telče.

Následně výlet zamířil do Kamenice nad Lipou (oběd v pivovarské restauraci) a následně do Chýnova, kde se cílem stal dům a atelier, v němž žil a tvořil František Bílek, sochař silného duchovního poselství. Z Chýnova to pak již byl jen skok do blízkého Tábora s Muzeem husitského hnutí. I tomuto výletu přálo počasí, ale snad nejen z tohoto důvodu proběhla akce k plné spokojenosti účastníků. Těch bylo 34, tentokrát s větším zastoupením bratří a sester radotínského sboru.

Organizaci obou zájezdů usnadnila dotace, poskytnutá pro rok 2025 ze strany radotínské radnice. Velký dík! I v příštím roce se pokusíme podobnou dotaci získat, nezávisle na úspěchu ale minimálně jeden zájezd z daného cyklu i v roce 2026 uskutečníme. Pravděpodobně v květnu a pravděpodobně po středních Čechách. Už dnes srdečně zveme k účasti.

Jan Přikryl

Pozvánka na sváteční bohoslužby

VÁNOČNÍ HUDEBNÍ PROGRAM

21. prosinec - 4. adventní,

9.30 hod. Radotín , bohoslužby společně s dětmi a vánočním programem

BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ

25. prosinec - 9.30 hod. Radotín, se sv. večeří Páně

NÁVŠTĚVNÍ HODINY FARÁŘE:

**Čtvrtek od 15.00 do 17.00 hod. v Radotíně
kanceláři kostela Na Betonce 14.**

Návštěvu faráře mimo úřední hodiny, případně v rodině, je možno domluvit předem na telefonu 603 971 227.

Farář Petr Špirko: 603 971 227, e-mail: petr.spirko@evangnet.cz

Kurátor Václav Musil: 603 585 614 e-mail: vasekmusil@gmail.com